

Розмова крізь роки

Олександр Чалий

Знову я чую колишню розмову,
Голос матусин із темряви літ...
Пам'ять вертає до кожного слова,
І залишає у серці свій слід.

Давні слова прилетіли мов птиці,
Ті що матуся казала мені,
Я ж їх відкинув колись як дрібниці,
Зараз стають маяком у пільмі.

Серце проймається тихим докором,
Як я ховався від щирих розмов,
Те, що здавалося в'їдлигим спором,
Зараз мені відкриває любов.

З віком пізнав я ту мудрість глибоку,
Що захищає мене кожна мить,
Згадую постать її садинок,
Серце за нею і досі болить.